

SZÉKELY-UDVARHELY

— AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT POLITIKAI LAPJA —

— A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE —

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
ELŐFIZETÉSI ÁRA: egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Külföldre egész évre 12 K. Községek, községi előjárók, papok és gazdasági egyesületi tagok egész évre 8 K, tisztek, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják. Egy példány ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

BETEGH PÁL

LAPTULAJDONOS.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előzetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk. Hivatalos hirdetések 100 szóig minden szó 6 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet cm. 8 fillér, többszöri közlésnél 6 fillér. Nyílt-térre a k. díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári osek- és klóring 10.489. szám

A Kossuth-kultusz.

Írta: Győre Béla.

Az elmúlt napok eseményeinek középpontjában Kossuth Ferenc állott. Róla írtak a lapok, az ő nevének dicsőségét hangoztatta írás s beszéd egyaránt. Ez alkalommal sokat hallhattunk s olvastunk arról, hogy a ragyogó Kossuth-kultusz hanyatlóban, a Kossuth név varázsa veszendőbe megy.

Hogy maga a függetlenségi párt járt elől a példával, miként kell egy olyan nevet, mint a minő a Kossuthé elhomályosítani, miként lehet rövid idő alatt az izzó parázként a szivekben élő varázslatot megsemmisíteni, kioltani a népek, nemzetek kegyeletéből.

Sok ilyent s hasonlót olvastunk s szinte annyiszor belebeszéltek, túlkölköztek az emberek fülébe, hogy szinte sokan már már elhiszik, hogy tényleg lehet valami a dologban s csakugyan a Kossuth-kultusz sugárzó napja lemenőben van.

A fővárosi emberek, kik ezernyi ezer ügyes-bajukkal elfoglalva, ritkán juthatnak abba a helyzetbe, hogy bensőjük kívánalmaiknak hazafias türeleget tehessenek, ezeknél tényleg tapasztalhatjuk, ha nem is speciálisan a Kossuth-kultusz, de egyáltalában a hazafias dolgok iránt való érzékenységüknek bizonyos elváltozását. De ezt éppen nehéz megérthetőségükkel, ezer s ezer ügyes-bajukkal való elfoglaltságukkal s a létért való küzdelmeik nehézségében kell keresnünk.

Am tekintsünk csak körül szerte az országban. Nézzünk csak be a magyar polgárok szerény lakásaiba. Egyetlen falról sem hiányzik Kossuth Lajos képe, a 48-as küzdelmekre emlékeztető festmény vagy ereklye. A szivekben pedig olthatatlan lánggal ott lobog a forró hazaszeretet mellett a Kossuth-kultusz halhatatlan ereje, fényes emlékezte, csodás tisztelete.

Egy-egy hazafiasabb előadás alkalmával ott látjuk égni a csudás pirt, a rajongó hitet az egyszerű barázdás arcokon s a hazafias dallamok még mindig könnyet facsarnak ki az egyes tekintetű, magyar szemekből...

Nem járta le magát a Kossuth-kultusz s nem vész veszendőben e név varázsa. A függetlenségi párt ha nem is mindenben követi nyomdokaitban a nagy név megteremtőjét, ha a politika tekervényes utjain

néha-néha megalkudnia kell is a lehetőséggel, a valószínűtlen rovására, ha elvei nem juthatnak oly makuláttal győzelemhez, mint azt a nagy név viselője szeretne volna, abban csak a mi nemzeti szerencsétlenségünk, ami kiváltságos politikai helyzetünk hibás, mely mindenkoron megalkuvást, engedményeket, feledést diktál oly esetekben is, mikor a jog, törvény, igazság minden ereje bennünket támogat.

A közös politika kerete nem tagítható erőszakosan. Lassu, folytonos becsületes törekvés, majd csak kitágítja szűk korlátait s akkor majd barátságosabb szellők lengedeznek a mi politikai életünk berkeiben. A magyar nép évezredes multja, őseink, nagy férfaink tisztelete, görcsös ragaszkodása, kitartása, azok mellett, kik búban-bánatban vigasztaló barátjuk, segítő társuk volt, mind oly faji jó tulajdonságok, mely lételet időtlen-időkre biztosítani tudja.

S ezekben a faji tulajdonságokban rejlik a Kossuth-kultusz ereje is. Nincs az a hatalom, az az erő, vagy erőszak, mely a magyar nép szívéből a Kossuth név tiszteletét kiirtani tudná. Hiszen a multban, a sötét időkben, elég kísérlet történt ez irányban s jól tudjuk — hasztalanul.

Most a kultura magaslatán, teli minden szép és jó tulajdonsággal, most akarják megvádolni a magyar népet, hogy hűtlen lenne édesapjához, hogy megtagadná tisztelni azt a nevet, mely rabszolgasorsából felszabadította, mely az emberi jogok hatalmas védőpajzsával megajándékozta őt?

Csak a holt betű tud ily igazságtalanul sujtani. A magyar nemzet kegyelete, soha ki nem alvó örökmécses, mely időtlen időkig bevilágít nemcsak a mult ködös homályába, hanem miként a világító fáklya, előre veti sugárzó fényét a jövőbe, megérdemelt sorsunkba.

Ne féltsük tehát a Kossuth-kultuszt a homálytól, ne féltsük attól, hogy valaha is kiveszhet a magyar nép szívéből, sziklaszilárdan, kimozdíthatatlanul él az örök idők, örök idők a nemzet hazafias érületében!...

— **Jeles mondások.** A jó hír olyan, mint a tőke, ki egyszer megszerezte magának, kamatjából is megél. — A nép boldogsága a haza jóléte. — A hit az embernek a tulvilágból magával hozott nemesi levele.

A családi boldogság.

(F. M.) Még a föltámadásunk előtt, már e földön lehet a menny avagy a pokol osztályrésznünk.

Nem az anyagi jólét, nem is a mindennapi kenyérért való kínos vergődés, sem a nyugodt lelkiismeret vagy a bűnös öntudat, az egészség vagy betegség ábrázolják hiven a mennyt és a poklot. Nem, ezeknek igaz előhírnöke e földön egyedül a családi együttlét.

A család otthonunk. Munkáink, törekvéseink, céljaink és vágyaink, egész életünknek vezére. S amint odahaza fesztelenül levetjük ruháinkat, éppen ugy békés garmadákba rakjuk mindazokat a fegyvereket, amelyekkel odakünn az élet harcában küzdünk. Nyíltan fekszik itt a haditerv és minden családtag hű szövetségesünk. Ha egyetértés honol a családban, jólesik elpanaszolnunk bajainkat és nyíltan dicsekedhetünk szerencsénkkel. Nem kell attól tartanunk, hogy az önző emberek kárörömét vagy irigységét felköltjük.

Legtöbbnyire együtt tervezgetünk és latolgatjuk az esélyeket, mielőtt valamibe fogunk. Ha aztán tervünk sikerül, a családnak apraja-nagyja örül, hogy a sikerben osztozkodhatik; ha nem sikerül, a családfő felelősségének terhét nem érzi oly súlyosan, mert a családi tanácsban gyurták meg az eszmét és az emberi véges tudás kudarcát minden családtag egyformán érzi.

A család egyetértése: a menny; egyetlensége a pokol. Boldog, akit övéi körében osztatlan, forró szeretet környékeztet s jaj, ezerszer jaj annak, akinek otthona a folytonos véleményeltérések és civódások színhelye. Mert ha a napi munkától fáradtan hazatér a családfő, sokszor keserű csalódásaira vigaszt vár otthon, nem szemrehányást; a feleség meg, aki egész nap ernyedetlen szorgalommal végezte a házi teendőket, boldogságát abban leli, hogy férjével megbeszélhesse a nap szükebbkörü történetét; megtudhassa: mi nyomja a férjét, mit remél, mitől aggodnik és baráti tanácsadója kíván lenni. Ha e helyett zsörtölődés, civakodás, veszekedés üti föl a táborát odahaza, ugy az élet háborújában elveszett az a menhely, ahova pihenni, aggodalom nélkül beléphetünk.

A vétkes könnyelműség legszomorubb jele, ha a házasulandók családot alapítanak, mielőtt önmagukkal kölcsönösen teljesen tisztába jöttek volna és egymást tökéletesen ismernék. Az a költői érzés, amelyet szerelmnek neveznek, az élet prózájában mindinkább kivetkőzik eredeti mivoltából. A házasságban a félistenből férj, az angyalból asszony lesz. A kedvesünknek lyrai verseket írunk, a feleségünkötől jó ebédet

várunk. Világosan kilátszik ebből, hogy a szerepek változnak, míg a szereplőknek ugyanazoknak kell maradniuk. A szereplők tehát kénytelenek szerepet változtatni.

Nem egészen véletlenül választottam ezt a színészi képletet, mert tényleg nem ösmerek boldog házasságot, amelyben a hitvestársak többet-kevesebbet ne színészkednének. Éppen ott, ahol ez a színészkedés hiányzik: boldogtalan, felette boldogtalan a házasság. A férj látja, hogy felesége nem angyal, amint előbb meg volt győződve; az asszony észreveszi, hogy férje éppen-séggel nem félisten, amint hitte — észreveszi bizony, bármilyen derék is a férje és bármennyire is tiszteljük és becsüljük a kívülvilágban, mert a finom asszonyi ösztön férjének minden fogyatékoságát nagyon is hamar kiérzi, ha mindjárt számot nem is tud magának róla adni és nem szól róla senkinek. Ha már most javítani akarja a hitves a hitvest, ha szemere lobbantja téves cselekedeteit — kész az egyetlenség. Mindebből az következik, hogy a hitveseknek őszinte szeretetükben sohasem szabad annyira menniök, hogy egymással szemben méltóságukról teljesen megfeledkezzenek; a méltóságnélküli félisten és a méltóságnélküli angyal nem tulvilági ideálok többé. Arra kell törekednünk, hogy hitvesünk lelkében lehetőleg tisztán tartsuk meg azt a képet, a melyet rólunk a házasság előtt alkotott. Ez pedig — az emberi gyarlóságokat tekintve — egy kis színelés nélkül éppenséggel lehetetlen.

De az éremnek is csak egyik oldala. Mig ugyanis önmagunkat mindig a legjobb fényben mutatjuk hitvesünk előtt, addig vele szemben a legmesszebbre menően elnézőknek kell lennünk, ha azt akarjuk, hogy családi boldogságunkat mise zavarja. Ehhez pedig önmegtagadás, sok és feltétlen önmegtagadás kell.

Ezért kell házasság előtt a költői érzés mellett a saját és jövődöbelink jellemét alaposan megismer-nünk. Meg kell tudni, vajon képesek leszünk-e erre a nagy önmegtagadásra, amely nélkül családi boldogság sohasem érhető el.

Szóval: nem árt, ha a házasulandók a költemények közé egy kis komoly prózát is vegyitene.

— **Szállodai árjegyzék meghamisítása.** A szegedi kir. törvényszék — mint az Ügyvédek Lapja írja — közokirathamisítás miatt hatónapi börtönrre ítélte egy vendéglőt, mert a tulajdonában lévő szálloda három vendégszobájában kifüggesztett s a rendőrkapitányság láttamozásával ellátott három darab szoba-árjegyzéket meghamisította olyképp, hogy az egyágys szoba árát 1 K 20 fillérről 2 korona 20 fillérré s azonfelül az egyik szobaárjegyzéken a kétágys szoba árát 2 koronáról 3 koronára javította.

A havasi legelők okszerű kihasználásáról.

Ha az ember nyári időben, mikor a természet pompája virul, bejárja különösen az erdélyi és máramarosi havasok gyönyörű vidékeit s látja a sarjuszertű füvel benőtt hatalmas hegyoldalakat és magaslatokat, öröme és gyönyörűség fogja el és önkéntelenül felkiált: ime egy megbecsülhetetlen kincs, melyhez hasonlóval kevés állam lakossága dicsekedhetik! Azután örömmel, boldogsággal és hazafiúi büszke önérzetével telt szívvel hallag tovább.

De ebbeli öröme és boldogsága nem sokáig tartott, mert csakhamar észbe ötlük, hogy e kincs a népre nézve csak holt tőkét képez, melyből hasznót nem lát, mert a mit a természet oly pazar bőkezűséggel nyújt, azt lassankint és évről-évre önmaga pusztítja el és semmisíti meg, mivel az ember ott hagyja és nem fordítja hasznára s e gondolat szomorúsággal tölti el és leverten siet el a gyönyörű vidékek eme valódi kincstárából, amelyek mellett a nép éhínséggel küzd.

Valóban kincset érő havasi legelők vannak, amelyek még eddig a nép boldogulására hasznosítva alig voltak, csupán azért, mert többnyire a kincstár és nagybirtokosok tulajdonát képezik s így a kisgazdák még hozzá közelíteni sem mertek; a kincstár és nagybirtokosok meg a hasznosítással nem törődtek, a mennyiben még eddig belőlük hasznót nem láttak s a hasznosítás — more patrio még eszközbe sem jutott. Amakévé havasi legelő pedig, a mely községek és kisgazdák kezében van, illetve tulajdonát képezi, azért nincs haszonnal értékesítve, mert hiányzik hozzá a kellő tudás, szakértelem és nincs a kisgazdák közt összetartás és egyetértés.

A havasi legelők roppant tőkét képeznek, melyet csakis a legelők okszerű kihasználása által lehetne haszonnal kamatoztatni, szerény véleményem szerint oly formán, ha a tulajdonos kincstár s esetleg a nagybirtokosok csekély bér mellett hosszabb időre átengednék az oda közel eső községeknek, mi által úgy a kincstár és az illető nagybirtokosok, mint a szegény nép eddig nem látott jelentékeny jövedelemhez jutnának.

Igen, mert pl. a kincstár e rengeteg értéket képviselő havasi legelőből eddig ugyszólván semmi hasznót nem huzott, míg ha bérbe adná, csekély bér mellett is jelentékeny haszna lenne belőle magának is s a szegény kisgazdának is, a mennyiben a legelők birása s használása által szaporíthatnák állat-állományukat s igyekeznének jobb és értékesebb állatokat nevelni, mi által bizonyára jövedelmük is jelentékenyen gyarapodnék.

A havasi legelők oly kötelezettség mellett volnának a községeknek átadandók, hogy azon esetben, ha annyi állatot, a mennyit a részükre kijelölt legelő befogadni képes, nem tudnának kiállítani, úgy helyet kellene adniok a távolabb eső községek lakóinak tulajdonát képező állatoknak is s az állatokat közös pásztorok őrzése mellett egy falkában legeltetnék.

Az okszerű legeltetés szempontjából a legelő-terület több részre osztandó s az állatokat először egy részén kell legeltetni, míg legelni valójuk van, azután egy másik részen s így tovább, úgy hogy mire odajutnak, ahol először legeltetnek, ismét jó legelőjük volna. Így megszűnnék az a rossz szokás, ami eddig a közös legelőkön uralkodott, hogy t. i. minden kis gazda külön-külön legeltette marháját, miáltal nemcsak a sok munkaerő veszett kárba, hanem a legelő haszna is, mert ellepették egyszerre az egész területet; az állatok csakhamar összevissza bejárták s így nem annyira az evés, mint a letaposás által, csakhamar kopárrá lesz a legelő, úgy, hogy már a nyár derekán nincs legelni valójuk az állatoknak s azok csak sanyolódnek. A ki azonban törődik velük, kénytelen a télire valóból juttatni nekik, a mi természetesen sokba kerül s hasznót egyáltalában nem hozhat. Míg az okszerű legelőbeosztás és legeltetés által nemcsak azt éri el a gazda, hogy kora tavasztól késő őszig, sőt egészen a hó leestéig bő legelni valója van marhájának, hanem azt is, hogy majdnem hizott állapotban kerülnek istállóba s így a téli tartás nagy kiadása erősen redukálódik.

Ez az egyik haszna a kisgazdának. A másik az, hogy jó kondíció mellett állatjának értéke is növekedik és harmadik haszna az, hogy a tejelő állatoktól több és jobb tejet nyer, miből a szegény ember nemcsak a háztartás szükségletét fedezheti, hanem egyéb kiadásait is, sőt abból fekvő vagyonának gyarapítására is jut.

Kötelezni kell továbbá a bérlő községeket a legelők javítására és gondozására is, még pedig: a tanyákon az állatok ürülékét, illetve trágyáját gondosan össze kell gyűjteni, helyesen kezelni s vele időnkint és helyenkint a legelőt megtrágyázni. A mozsaras, vizenyős helyeket árkolás által szárazzá és termőképessé tenni, — haszontalan bokrokat és cserjéket kiirtani, a zombékokat és hantokat eltávolítani s helyüket fümmaggal bevetni s ha a legelők folyó vízzel ellátva nem volnának, úgy elegendő kutakról gondoskodni, hogy az állatok egészséges s bő vízzel elláthatók legyenek.

Hogy az állattenyésztésből szép haszon legyen húzható, kapcsolatba kell hozni tejjgazdasággal, mert amint tudjuk, különösen a jelen mostoha viszonyok közt, a mezőgazdaságnak egyik ága sem olyan jövedelmező, mint a tejjgazdaság, különösen a hegyvidékeken, hol az ahhoz szükséges feltételek bőven meg vannak. Tehát a szegény kisgazdák a havasi legelők birása s használása által teljesen megbarátkoznának az okszerű állattenyésztés és tejjgazdaság fogalmával. Jobb és értékesebb állatokat fognak nevelni, felkarolhatják majd a tejjgazdaságot s vele üzletszerűen foglalkozhatnak s a mint a mezőgazdaságnak emez ága képezi a nyugati államok lakóinak is majdnem egyedüli megélhetési forrását, miért ne képezhetné hazánkban is, mikor az állattenyésztés és tejjgazdaság haszonnal való üzéséhez megkívántató feltételek hazánkban bőségesen megvannak.

Hogy havasi legelőink okszerűen kihasználhatók legyenek, illetve az állattenyésztés és vele kapcsolatban a tejjgazdaság haszonnal legyen üzhető, okvetlen szükséges, hogy a magas kormány adja meg ennek lehetőségét, mert a nép boldogulása egyszersmint az állam boldogulása is s ha a havasi legelőink okszerű kihasználásával az állattenyésztés és tejjgazdaság úgy elterjed és fel lesz karolva hazánkban is, mint a nyugati államokban, úgy bizonyára ami szegény népünk boldogulását is elő fogja mozdítani ez az eddig nálunk alig ismert foglalkozás, s ha ismert is, de csak mint kicsinyített és majdnem lealacsonyító. Igen, ilyennek tartották eddig a tejjgazdasággal való foglalkozást, mert nem ismerték értékét és hasznát s mert nem voltak rá utalva; most azonban, hogy a nehéz megélhetés ráutalja a népet, már is több megyében szeretettel foglalkoznak vele, mert tisztességes keresetet s megélhetést nyertnek általa.

Hogy a havasi legelőink okszerű kihasználása által az állattenyésztés s vele kapcsolatban a tejjgazdaság minél szélesebb körben elterjeszhető, szeretettel felkarolható és szép haszonnal üzhető legyen, mulhatatlanul szükséges, hogy a kormány a havasi vidékekre kellő számban szakembereket nevezzen ki, kiknek feladata lenne: nyáron át a legelőkön az állattenyésztéssel és tejjgazdasággal foglalkozókat jó és hasznos tanácsokkal ellátni, oktatni őket az okszerű legeltetésre, állat-ápolás és gondozásra, a borjunevelés és gondozásra azok egy éves koráig, — továbbá a helyes fejésre, mely által javítani és szaporítani lehet a tejet; a tejkezelésre, a tejfeldolgozására, értékesítésére stb. stb. Télen át pedig bent a községekben ugyancsak jó tanácsokkal s utbaigazítással ellátni, valamint a téli helyes takarmányozásra, állatgondozás stb. stb.-re oktatni: a községekben gazdaköröket, tej-, hitel- és fogyasztási szövetkezeteket létesíteni s községről-községre járva mindazon dolgokról, melyek a szegény nép jólétét s boldogulását előmozdítják, felolvasásokat s szakelőadásokat tartani s mindent elkövetni, hogy a nép leszokjék a tétlenségről, henyelésről, mindenféle rossz és káros szokásokról, de különösen a koresmázásról, mert a koresma az elszegényedésnek és mindenféle bűnös cselekedetnek a legfőbb okozója és terjesztője. Tehát arra kell törekedniök, hogy a nép figyelmét, akaratát és törekvését jó utra tereljék, a melyen haladva, aztán jólétet és boldogulást lelhesen s becsületes, hasznos munkája által úgy önmagának, mint hazájának hasznára lehessen.

Az elszegényedés és nyomor az oka annak, hogy népünk elidegenedik családjától és hazájától s mindentől, a mi hazai és itt hagyva családi fészket és hazáját — kívándorol. Az elszegényedésnek és nyomornak az okozója pedig a tétlenség, a dologtelenség, a majmolás a ruházkodásban és különféle szokásokban, — továbbá a koresmározás és ebből kifolyólag a tudatlanság. S hogy ez így van, legjobban bizonyítja az, hogy többnyire hazánk hegyvidékeinek lakói vándorolnak ki.

Ha az itt elősorolt intézkedések mielőbb megtétnek, a kellő eredmény bizonyára nem fog elmaradni.

A tizenkettedik óra pedig már elérkezett, majdnem el is mult, tehát siessünk.

Arián Károly.

HIREK.

— Hihetetlen hírek.

Mondják, hogy a főispán polgári népszerűségét a konkoly-hintők nem irigyelik;

mondják, hogy városunkban az irányadó körök képviselői azt keresik, ami összetart és kerülük, ami szétválaszt;

mondják, hogy másfél évtized óta egy a városnál, mint a vármegyénél — protekciós szállítási vállalatokat nem osztogattak;

mondják, hogy a polgári körnek a földmívelési miniszter a legnagyobb típusú népkönyvtárt adományozta;

mondják, hogy a harmadik vonatpárt még a jövő században beállítják vicinálisunkon;

mondják, hogy hölgyeink a foot-bal-hoz szükséges labdát őszire a fejükön nem hordják;

mondják, hogy a léghajózás annyira komoly jellegűvé vált, hogy a hozzávaló hölgy-toilettek Jakabos Miklósnál nagyban készülnek.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

— Király születése napján.

Tegnapelőtt este „kivilágítás“ volt nálunk Székelyudvarhelyt, a Székelyföld anyavárosában is. Azt lehet mondani, egy pár kivételével, az összes lakások és középületek ablakai fényesen voltak kivilágítva. Ez az évről-évre gyakorolt tisztelet a magyar király fölkezt személyének szól. Hozzá van adresszálva, akinek életeért tegnap, az országszerte tartott ünnepi szent miséken milliók fohászkoztak a Mindenhatóhoz. Aki szemléli ezt a fényes, ezt a rajongó tiszteletet és elgondolkozik a magyar nemzet sorsán, különös érzelmei támadhatnak... Látja a magyar nép páratlan, soha egy pillanatra sem szünő nagy királyszeretét, hűségét a koronás királyhoz. Másfelől szomoruan tapasztalja annak az államnak mérhetetlen súlyú nyomását, ahol a magyar nemzetnek imádásig szeretett Atyja, földi Ura, életének javarészét eltöltötte és hátralevő idejét is tölti. Olyan különös, a sorsnak oly furcsa iróniája ez, amely vörös fonálként húzódik végig, évszázadokon át a magyar nemzet életén. Ilyenkor a szemlélődő honfiúi kebelben visszafojtott keserűség érzése dúl, s önkéntelenül jön a kérdés elébe: vajjon, akit mi úgy szeretünk, hazafias érzésünkkel körül rajongunk, miért nem látja, miért nem tudja mindezeket? Miért zárják el tőlünk az ő jóságos szívét!... Hiszen a magyar haza lakossága, palotáktól le az egyszerű szalmafedeleles kunyhóig, legalább ezt a napot, igaz szívvel neki szenteli; érette, az ő boldogságáért imádkozik...

— **Személyi hír.** Stratzinger Emil kir. tanácsos, pénzügyigazgatónk és neje tegnap reggel városunkból el-

utazott, hogy hatheti szabadságát szeretett rokonsága körében eltöltse. A páratlan munkaszerető, lelkiismeretes derék tisztviselő fejrissült egészségben való visszatérését szívesen várjuk.

A főgimnázium új igazgatója. Soó Gáspár nyugalmába vonulásával a román. kath. Státus igazgató-tanácsa tudvalevőleg Tamás Albert tanárt nevezte ki a szekelyudvarhelyi főgimnázium igazgatójának. Az új igazgató a hivatalos esküt Mikes János gróf főesperes, mint a Státus megbízottja kezeibe letette és hivatalát hétfőn elfoglalta. Szívesen üdvözljük a köztisztviselő és szeretetben levő igazgatót állásában. Adja a Mindenható, hogy azt minél tovább a legjobb egészségben betölthesse!

— Eljegyzés. Pókakereszturi Székely András gyergyóújfalvi román. kath. tanító, eljegyezte szekelyudvarhelyi Gáspár Rózát, Gáspár Ferenc polgártársunk leányát Székelyudvarhely.

— Városi közgyűlés. Székelyudvarhely város képviselőtestülete tegnap délután rendkívüli közgyűlést tartott Soó Domokos tanácsos, h. polgármester elnöklésével. Elfogadták az alsófokú ipar- és keresk. iskola 3 új tanító beállítására vonatkozó módosított költségvetését. A pénzt a keresk. minisztertől kérelmezik. Együttal az említett iskolák villamvilágítási költségeit is megszavazták. A katonai baráknál szükséges építkezések tervezetét a konyha kivételével jóváhagyták. Gergely Ferenc cipészességét illetőségét megtagadták. Gyertyánffy Gábor terhéről megfelelő adó-alap hiányában 176 K 31 f. közs. pótdát törültek. Több tisztviselőnek szabadságot engedélyeztek.

— Új állami iskola. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ez évi július hó 29-én 83955. sz. a. kelt rendeletével kimondta, hogy Székelyvárság községben az 1909/10. évi szeptember hó 1-től kezdődőleg állami elemi iskolát létesít és annak egy tantermét a varsági központi részén, egyet a község Forrásköz, egyet a Solyomkő részén állítja fel. Örömmel közöljük e hírt, mivel a szervező miniszteri rendelet egyik népes nagyközségiünk kulturális bajait fogja orvosolni. Ajánljuk a községnek, hogy vállalt kötelezettségeit halogatás nélkül teljesítse, ne hogy a háromtanítós állami elemi iskola megnyitása halasztást szenvedjen.

A polgári önképző közgyűlése. A szekelyudvarhelyi polgári önképző és segélyező egyesület folyó hó 17-én este 8 órakor, Ugron Ákos főispán, egyleti elnök vezetésével lefolyt rendkívüli közgyűlése, nagy érdeklődés mellett történt meg az egylet helyiségében. A polgárság szokatlanul szép számban vett részt a közgyűlésen. A főispán elnöki megnyitójával kapcsolatosan általános érdeklődéssel kísért, bámulatos ügyszertetről tanuskodó beszédben ismertette a választmány határozatát, melyben a Szabó-féle kökereszt-téri telek megvétele mellett foglaltak egyértelmű állást. Indokolta a teleknek a kör érdekében szükséges megvásárlását és a közgyűlés ez egyetlen pontját kitézte tárgyalásra. Kevés szünet után, Betegh Pál egyleti tag emelkedett szólásra és helyesléssel kísért felszólalásában, elismerését nyilvánította a választmány eljárásáért és kijelentette, hogy készséggel járulnak a telek 5000 K-ért történt megvé-

teléhez, mert arra az egyletnek már jövő fejlődése szempontjából is feltétlenül szüksége van. Ezután a választmány telekvételi határozatát a közgyűlés egyhangulag elfogadta és egyttal a vételárnak lehető olcsó költségen utján való fedezésével is megbizta. Végül a közgyűlés — az elnököt lelkes ovációkban részesítve — szétoszlott.

— A magyar dal ünnepe. Kecskeméten, a híres alföldi városban gyűlt össze az Országos Dalosszövetség, hogy az ottani Dalárda ötvenedik évfordulójával kapcsolatosan e nagyobbszabású ünnepélyt a magyar dal országos ünnepévé szentelje. Az ország minden részéből oda sereglettek a dalosok. Csúpan a miénk maradt itthon. Miért? Nincs vezérük!... Eltávozott Vajda Emil, a Székely Dalegylet önzetlen, ügybuzgó karnagya és azóta folyton hanyatlott, oszladozott szellemekben. Amily szépen fejlődött anyagiakban Dr Ráczkői Samu elnöksége alatt, épen ugy visszaesett működési összetartásban. Ezeket sajnálatos megjegyzések és nem megrovás céljából mondottuk el. Hiszen az adott viszonyok között, senkit ezért hibásnak nem tartunk. Hibás legtovább társadalmi széthúzó állapotunk lehet, hogy valamely meglévő intézményt össze- és főtartani, oly gyengék vagyunk. Nem azt keressük, ami összetart, hanem a legtöbbet azt gyakorolják, ami hova-tovább távolabb és távolabb hajta egymástól a társadalmi faktorokat. A mikor így búsulunk itthonunk állapotán, mert e panaszos hangokat az országos ünnep elnyomni nem tudta, másfelől örömmel olvassuk a napi lapok sok hasábra terjedő leírását a kecskeméti dalosok dicsőségéről és Kecskemét város dicsősítéséről. E közben kikapunk egy részt Zichy Géza gróf, a hatvan éves kora főur beszédéből s vele szólunk a negyedszázados multra tekintő, pályakoszoruzott Székely Dalegylet minden egyes tagjához és szekely anyavárosunk minden hazafias polgárához e képpen)

— A ki a magyar dalt műveli, az a nemzet lelkét szolgálja. Olyan lángot gyújt, a melynek melegénél a hazafiatlanság közönye felenged. Magyar lelkünk egész melegével, magyar tüdők egész erejével énekeljük magyar dalainkat. A magyar dal élni fog, mert a nemzet szívében gyökereket vert s mert hazafias lelkesedés műveli. A művészet istenei változhatnak, az oltár azonban magyar legyen és magyar maradjon az idők végtelenségeig.

— Városi állatorvos választása céljából szombaton, e hó 21-én Dr Sebési János alispán elnöklésével újabb képviselőtestületi közgyűlés lesz.

— Erdő-tűzek. A tizenhét falu havasán — mint lapunkat értesítik — minap Fenyőd, Székelybethlenfalva és Ócfalva községek kárára a mult évben ültetett fenyőcsemetek nagy része leégett. Az így támadt kárt 6—800 koronára becsülik.

— Iparfejlesztő bizottsági ülés. Udvarhelyvármegye iparfejlesztő bizottsága Ugron Ákos főispán elnöklete alatt szombaton — mint már említettük — ülést tartott. A bizottság tagjai igen szép számban voltak jelen. Az elnökön és Tompa László jegyzőn kívül megjelentek:

Dr Paál Árpád, Soó Gáspár, Hargita Nándor, Kovács Dániel tanár, tanonciskolai igazgató külön meghívás folytán, Barcsay Károly, Nagy János, Betegh Pál, Zöld János, Bartók István, Persián János, Hlatky Miklós, Szobotka Rezső, Sándor Mózes és Pillich Lajos. A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után, az elnökölő főispán bemutatta a kereskedelemügyi miniszter leiratát, mellyel Betegh Pál lapszerkesztőt a bizottság tagjának kinevezte s egyszerűsmint a jelenvoltat első megjelenése alkalmából üdvözölte. Szerkesztőnk a megtisztelő bizaloméri köszönetet mondva, ígéretet tett, hogy szerény tehetsége szerint, e város és vármegye iparos polgárságának érdekeit továbbra is szíven viseli s a bizottság jóra törekvő intencióit minden irányban készséggel fogja előmozdítani. Igen fontos és beható megbeszélés tárgyát képezte a Barcsay Károly és Társai szekely szövögyár feloszlása folytán visszamaradt 15 darab szövöszék átvétele s azoknak jóraváló szekely szövöszék szonyok között leendő kiosztása. Felterjesztést intéznek a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy a szövöszékek megvételére szükséges összeget bocsássa a bizottság rendelkezésére. Ha ez meg lesz, tanfolyamokat rendeznek s a kiválóbb előmenetelű résztvevők, bizonyos kikötések mellett, díjmentesen szövöszéket is kapnak. A helybeli iparos tanonciskola bizottsága a szegény tanulók felruházására 300 K-t és a vasárnapi tanoncoktatás, önképzés bevezetése céljából 200 K-t kérelmezett. E tárgynál szintén mélyreható tanácskozás folyt, melyből kifolyólag a szekelyföldi kereskedelmi és iparkamarának Udvarhelyvármegyével szemben állandóan tanusított mostoha bánásmódja is élnék megbeszélés tárgyát képezte. Szóba került a kereskedelemügyi miniszter mult évi, vármegyénk törvényhatóságához intézett leirata, melyből világosan megállapítható, hogy a kamara kezéhez a szekelyföldi tanoncképzésre tetemes összeget utalványozott. Azonban azokból vármegyénk e célú törekvéseire majdnem semmit sem juttatott. A bizottság az elnökséget felkérte, hogy a kamarát indokolt átiratban keresse meg, hogy a szegény iparos tanulók felruházásához minél nagyobb összeget juttasson. Másfelől pedig a Tanonc Otthon szervezéséhez a 200 K segélyt kilátásba helyezi. Ezután több iparos segély iránti kérését tárgyalva, Hargita Nándor igazgató bejelentette, hogy hetek óta 20 asztalossal tanfolyam nyílt és az már e hó 20-án befejezést is nyer városunkban. A tanfolyamvezető minden előzetes értesítés nélkül érkezett ide. Szobotka Rezső indítványára felirnak a miniszterhez, hogy a Technologiai Iparmúzeumot utasítsa, hogy jövőre az ilyen tanfolyamokról a vármegyei iparfejlesztő bizottságot értesítse. Több tárgy nem lévén, az elnök lelkes éljenzése után, az ülés véget ért.

— „Tán bion nimöt löttél“. Fenyőd községben az elmúlt vasárnap kedélyesen kezdődött táncmultság volt. A szekely legények egészen belemelegedtek a mulatozásba. Egyre-másra húzták a cigányok a jó ma-

gyar nótákat. Péter Ignácnak az a szerenesetlen ötlete támadt, hogy esárdás helyett huzzon a cigány már walzert is — a változatosság okáért. Ez ellen azonban Tibódi Ferenc hazafias felháborodásában erélyesen tiltakozott s azt találta mondani Péternek, hogy: „tán bion nimöt löttél“. Ilyen nagy sérelem hallatára, iszonyu düh fogta el Péter Ignácot és zsebkésével annyira megsebesítette Tibódi Ferencet, hogy az orvos 10—12 napi gyógyulást jósolt neki.

— Szomorú kép tárult kedden délután a piacon levő közönség elé. Egy napszámos nő részeg volt. Három-négy év körül levő kisgyermekével ingadozott jobbra-balra. Gunyolódta az inasgyerekek. A nő pedig csunyán káromkodva, szitkozódott és botránkozta a járó-kelőket Végre aztán a 13 as számú rendőrrel gyűlt meg a baja, aki előbb csendes távozásra intette. Erre a rendőrnek esett és azt kezdte szidalmazni. Majd a kis gyermek iszonyu ordítása közben a rendőr a részeg nőt bekísérte, *Mogor* Rózának (zetelaki születésű, idevaló lakos) hívják a napszámos nőt, aki piciny gyermekének ily korán mutatja szülőhöz méltatlan, rossz példáját. Ugy értesülünk, hogy a kiskoru gyermek megmentése érdekében a Gyermekvédő Liga fog intézkedni, rendőrségünk előterjesztése folytán. Szomorú, valóban elszomorító betegségnek tünete az ily nagyvárosias kép. A szekely erkölcsök alászállásának kezdete. Vajha folytatása soha se lenne!

— Erdélyrészi országos vásárok. Augusztus hó 19-én Farkaslaka, Nagyenyed; 20-án Magyargyermonostor; 21-én Barót, Csikkozmas, Köszvényes, Küküllővár; 23-án Felvinc, Kiskapus, Nagyborosnyó, Sárkány; 24-én Nagykapus, Paszmos, Szászsebes; 25-én Beszterce, Korond, Morgonda; 27-én Alsóvíst, Hátszeg, Kerellőszentpál, Magyarfráta, Magyar-nagyzsombor; 28-án Marosilye, Sülelmed, Topánfalva, Tövis; 29-én Nagydísnód; 30-án Zalathna; 31-én Aleina.

— Nyomdásztanulónak 2—4 középiskolai osztályt végzett fiut azonnal felvesz Betegh Pál könyvnyomtató-intézetébe Székelyudvarhely.

— A szekely háziipari szövetkezet köréből. Gyergyóból lapunknak a következőket írják: Az „Első Székely Háziipari Országos Szövetkezet“ ügyvezető igazgatója: Kathonay Béla e hóban gyergyói községben utazott. Minden községben megalakítván, szervezvé a szövetkezetet. E hó 12-én Ditróban volt, hol Józsa Sándor tanító segédkezése, támogatása mellett szintén tagokat gyűjtött. Habár azok közül sokan, kik föltétlen tagjai lettek volna ezen fontos szövetkezetnek, üdülni, gazdálkodni stb. távol voltak a községből, mégis elég sikeresnek mondható az eredmény. Az egyes tagokon kívül maga a község mintegy 16 részvényt, az erdőbirtokosság elnöksége mintegy 30 részvény jegyzését helyezte kilátásba és az ipartestület is hozzá járul. A község előljárósága tanfolyamok részére felajánlotta fűtéssel és világítással a község ház egyik nagytermét s így Kathonay Béla ügyvezető igazgató ígérete szerint, már ez év november havában a tanfolyam Ditróban

kezdését veszi. S így egy év eltelté után már nagyon sok dírci székely ifju napközben és hosszú téli estéken tisztas, anyagilag hasznos szórakozást talál. Örömmel üdvözljük ezen fontos, egészséges alapon fekvő társadalmi mozgalmat s annak fáradságot nem ismerő, önzetlen munkás vezetőit. Mert az összes székelymentési munkálatok között egyedül, a mi helyen alapon kezdődött s így szép eredményekkel kecsegtet. Isten után erős is a meggyőződésünk, hogy be is válik.

— **Elszökött a fa árával.** Fábán József fűrészgyárából tudva, levőleg tűzfát is szoktak az egyes megrendelőkhez szállítani. Ilyenkor a fa árát a kocsis veszi át. Minap a Szejke-fürdő vendéglőjébe szállított fát a kocsis, ahol bekasszáva a fa árát, üres kocsiával visszatért. Utközben meggondolkozott s a kocsiát beállította a Szőlősi-féle korcsmába, megszökött és a fa árát is magával vitte. Most — mint értesülünk — Gyimesközéplokon a csendőrség letartóztatta és átadják a csikszerepai kir. ügyészségnek a sikkasztó kocsiát.

— **Stutzbart megérkezett** Stutzbart, a cirkuszigazgató tegnap ide érkezett és a nagyszabású cirkusz-társulat is utban van városunk felé. A cirkusz megjövetelét falragaszok útján fogja a közönség tudomására hozni.

— **Internatusi értesítés.** A székelyudvarhelyi, szatmári anyaházhoz tartozó irlalmas nővérek vezetése alatt levő román. kath. leánynevelő intézetben szállást, étellemezést és egész el látást nyerne a növendékek a következő feltételek mellett: 1. Minden növendék fizet egész tanévre 360 koronát, mosásért 16 koronát, butor és edény használatáért 10 koronát, zongora vagy cimbalom tanításért 100 koronát. Orvos, tankönyvek, munkakellékek és gyógyszerek külön fizetnek. 2. A ruházatra nézve kívánatos, hogy minden növendék hozzon magával az intézetbe legalább 6 inget, 4 alszoknyát, 4 nadrágot, 6 hálókabátot, 12 zsebkendő, 4 kötényt, 4 törülközőt, 3 asztalkendőt, 6 pár harisnyát, 2 köznapi és 2 ünnepi, lehetőleg sötét felsőruhát. 3. Ágynemükből szükséges 1 szalmazsák, 1 paplan, 2 vankos és ami szükséges hozzá, hogy kétszer-háromszor lehessen változtatni az ágyneműt. Kell, hogy minden ruha- fehér és ágynemű az intézetben kapott számmal legyen megjelölve. 4. Szükséges továbbá, hogy minden növendék el legyen látva 1 tavaszi és 1 téli felöltővel, 1 közép nagyságú meleg és 2 fejrevaló mosókendővel, legalább 2 pár cipővel és kesztyűvel; azután kellene még: evőeszköz (kés, villa, kávé- és evőkanál), 2 pohár, 1 mosdótál, fogkefe, fésűk és fésűdoboz. 5. Ha a növendékek a karácsonyi, husvéti, v. pünköszi ünnepeket otthon töltik, a táp- és tandíjből semmi sem vonatik le, vagy adatik vissza. 6. A fizetés havonta előre történik. 7. Az étellemezés, naponta ötször, tápláló és változatos. Reggeli: tej vagy kávé; tízórai zsemle vagy kalács; ebéd 3-4 tál étel; uzsonna gyümölcs vagy kenyér; vacsora 2 tál étel. Egyébiránt biztosítatnak, a t. szülők, hogy gyermekeik vállás-erkölcsös nevelésére és tani-

tására is a legnagyobb gond fordítatják. Betegségükben leggyöngédebb figyelemmel és anyai szeretettel ápolatnak és előmenetelükről a szülők annak idejében értesítetnek. Székelyudvarhely, 1909. augusztus hó. *Az intézet előjárósága.*

— **Falusi gazdasszony.** Falun levő kisebb urasági háztartáshoz falusi gazdasszony kerestetik, a ki jól főz, süt, vasal, rendet és tisztaságot szeret, sertést és majorságot gondoz. Csakis egyszerű, szerény asszony kerestetik, a ki szorgalmas, figyelmes és minden munkához ért. Fizetés megegyezés szerint. Cim a zárt levélre: Fehércyházi malom intézőség Fehéregyházán, Segesvár mellett.

TALÁLÓS O O O O O O KÉRDÉS.

Miért apróhirdetés? az apróhirdetés?

mert néhány APRÓ sorban minden szükséges és célszerű dolgot lehet hirdetni és így valóban APRÓ pénzbe kerül csak, ha az ember

mindenféle állást
kinál vagy keres,
mindenféle terményt
kinál vagy keres,
lakást
kinál vagy keres,
mindenféle butort
kinál vagy keres,
mindenféle ipari cikket
kinál vagy keres,
a legkülönbözőbb

apróbb dolgokat
kinálja vagy keresi,
mely csak APRÓ költséget bír el. Olvasóközönségünk ezer meg ezer esetben hálásan emlékezik meg arról, hogy az apróhirdetések fényes sikerrel segítik elő a **kinálat** és **kereslet** nagyarányu forgalmát. **Azért ne tessék habozni** és a mikor csak a legcsekélyeb szükség diktálja:

apróhirdetést
kell feladni a
„Székely-Udvarhely“-ben.
Apró a hirdetés,
apró a költség!

Eladó méhek.
Tenyésztésre és tartásra igen kitűnő eladó méhek kaphatók kúpos kasban Enlakán (Udvarhely megye). Értekezhetni a lelkeséssel.

Magyar királyi államvasutak.
Üzletvezetőség Kolozsvárt.
21951 1909—II. szám.

Versenyárgyalási hirdetés.
A magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetősége nyilvános versenyt hirdet a magyar királyi államvasutak Tövis állomásán létesítendő feivételei épület egyik két emeletes pavilonjának, valamint a hozzá csatlakozó földszintes földalék épületnek előállítására céljából szükséges munkák végrehajtására.

A tervek, a költségvetés, az ajánlati minta és a szerződés tervezete, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetősége pályafentartási és építési osztályánál (Bocskai-tér 4 szám II. emelet 52 ajtó sz.) valamint a nagyenyedi osztálymérnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlattételhez szükséges nyomtatványok díjtalanul megszerezhetők.

Az ajánlatot, valamint a hozzá tartozó mellékleteket szabályszerű okmánybélyeggel kell ellátni, az ajánlatot és mellékleteit két tanu előttemzése mellett alá kell írni és az ajánlatot mellékleteivel pecséttel ellátott fonállal kell összefűzni.

A szabályszerűen kiállított ajánlatot és mellékleteit pecséttel lezárt sértetlen borítékban kell elhelyezni és legkésőbb 1909. évi augusztus 28-án déli 12 óráig a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének titkárságánál közvetlenül, vagy posta útján beküldeni.

Az egyes munkanemekre külön-külön is lehet ajánlatot tenni.

Az ajánlat borítékát következő felirással kell ellátni.

Ajánlat a 21951 II. számú versenyárgyalási hirdetésben kiírt munkálatokra.

Ajánlattevő köteles bányapénz gyanánt az általa ajánlott végösszeg 5 százalékát készpénzben vagy biztosítékként értékpapirokban hivatkozással a jelen hirdetés számára legkésőbb az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1909. évi augusztus hó 27-én délután 1 óráig a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségének gyűjtőpénztárába (Bocskai-tér 4 szám földszint) letenni.

A bányapénzről szóló, letétjegy az ajánlatához nem csatolandó.

Az értékpapirokat a budapesti áru és értéktőzsdén legutóbb jegyzett, de a névértéket meg nem haladó árforlyam szerint számítjuk.

Csak szabályszerűen kiállított, pecséttel lezárt sértetlen borítékban elhelyezett ajánlatokat fogunk tárgyalás alá venni.

Bányapénz nélkül vagy elkésve benyújtott, valamint az olyan ajánlatokat, melyeket nem az előirt módon tesznek, vagy a melyből valamely melléklet hiányzik nem vesszük figyelembe.

A beérkezett ajánlatokat 1909. évi augusztus hó 28-án déli 12 órakor fogjuk felbontani, a mikor az ajánlattevők, vagy igazolt képviselőik jelen lehetnek.

Az ajánlatok felett 1909. évi szeptember hó 30-ig történik döntés és ajánlattevők ajánlataikkal ezen időpontig kötelezettségben maradnak.

Olyan ajánlattevők, kik szóban forgó ipari munkálat teljesítésére törvényes képesítéssel nem bírnak, kötelesek ajánlatukban ily ipari képesítéssel bíró megbízottat megnevezni.

Az ajánlattevőknek vagy megbízottjának ipari képesítésére és a cég bejegyzésére vonatkozó adatok az ajánlatokban felemlítendőek és igazolandók.

Az ajánlattevők, kik a magyar királyi államvasutak kolozsvári üzletvezetőségével ez ideig üzleti összeköttetésben még nem állottak, illetőleg előtte ismeretlenek, tartoznak szállító képességüket és megbízhatóságukat azon kereskedelmi és iparkamara bizonyvánnyal igazolni, a melyhez vállalatuk telepe szerint tartoznak.

Alőírtott üzletvezetőség fentartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között az ajánlati árakra való tekintet nélkül szabadon válasszathasson.

Kolozsvár, 1909. augusztus hó.
AZ ÜZLETVEZETŐSÉG.
(Utánnomást nem díjazunk)

BORI!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható

Magyar kir. államvasutak.

224296—909. F. IV. szám. Igazgatóság.

Hirdetmény.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur folyó évi július hó 17-én kelt 56755/III. sz. engedélye alapján folyó évi augusztus hó 10-től visszavonásig:

1. a magyar belforgalomban (Fiumét is beleértve), továbbá a magyar, az osztrák és a bosnyák-hercegovinai vasutakkal való forgalomban feladásra kerülő kocsiakománnyu teheráru küldemények felvételénél — az élőállat, friss hus, friss gyümölcs, friss főzelék és tojás küldemények kivételével — a vasuti üzletszabályzat 55. §-a (3) bekezdésében és az ahhoz tartozó IV. díjszabási póthatározmányban előirt eljárás fog alkalmaztatni;

2. Az osztrák-magyar monarchia két államának szerződéses vámterületén kívül fekvő államokra rendelt kocsiakománnyu teheráru küldemények, — az élő állat, friss hus, friss gyümölcs, friss főzelék és tojás küldemények kivételével — a mennyiben azok elszállítása azonnal meg nem történhetik s a feladó árúját a pályaudvaron kívánja tároltatni, a rendelkezésre álló tároló helyek befogadási képességéhez mérten, a vasuti árufuvarozásra vonatkozó nemzetközi egyezmény 5. cikk (2), illetőleg a magyar szent korona területén érvényes vasuti üzletszabályzat 55. §-a (2) bekezdésében és az ahhoz tartozó I—III. díjszabási póthatározmányokban foglalt rendelkezéseknek megfelelőleg, csakis a lehető elszállítási valóság ideiglenes megőrzésre fogadtatnak el;

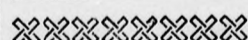
3. az üzletszabályzatban és díjszabásokban meghatározott be, illetve kirakási idő az üzletszabályzat 69. §-a (7) bekezdése alapján 9 nappali órára szállítatik le.)*

Értesítjük továbbá a t. szállító közönséget, hogy az üzletszabályzat 56. §-a (4) bekezdése, illetőleg a vasuti árufuvarozásra vonatkozó nemzetközi egyezmény 5. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a Fiuméba rendelt gabonaszállítmányok, őrlemények és hüvelyesek (bab), valamint az osztrák-magyar monarchia két államának szerződéses vámterületén kívül fekvő államokra rendelt gabonaszállítmányok és őrlemények, az üzletszabályzat 55. §-a (3) és a vasuti árufuvarozásra vonatkozó nemzetközi egyezmény 5. cikk (2) bekezdése, illetőleg a magyar szent korona területén érvényes üzletszabályzat 55. §-a (2) bekezdésének alkalmazása mellett is, közérdekű érvényesítése szempontjából lehetőleg soron kívül fognak továbbíttatni.

Budapest, 1909. évi augusztus hó 7.
AZ IGAZGATÓSÁG.

Utánnomás nem díjazatik.

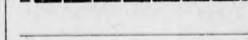
*Jegyzet. A 9 nappali óra a közírhé tett rakatéri órák kezdetétől annak megszakítás nélküli való befejeztéig terjedő időtartam alapú vétele mellett számítatik.

**Névjegyek,
Meghívók,
Eljegyzési
és Esküvői
valamint gyász-
jelentések,**
ugyszintén mindenféle
könyvnyomdai és
könyvkötői mun-
kálatok izléses ki-
vitelben, gyorsan és
pontosan készülnek

Betegh Pál
villamos üzeme berendezett
könyvnyomató és könyv-
kötő-intézetben Székely-
udvarhely, Kossuth-utca
31. sz. alatt.

Vidéki megrendeléseket azonnal elintézi.

IZÉSI JO KIVITEL! MÉLTANYOS ÁRAK!

DIVATOS ÉKSZEREK:
FÜLBEVALÓK KARKÖTŐK NYAK-
ÉNEK GYÜRÜK MELLTŐK ORÁK
LANCZOK ZSUSZUK EVOESZKÖZÖK
EZUST DÍSZTÁRGYAK LEGNA-
GYOBB VALASZTENA ÉS
BESZERZESI FORRASA.

ZIRNER TESTVÉREK
UTODA LIST MŰGŐ
BUDAPEST, IV. VACZIUTCAS.
SZEMBEN A KRISTÓFTERMI PORTOS CZIMRE ÜGTELJUNK!
ALA PITTAYOTT 1834-ben
KELLŐ BIZTOSITÁS MELLETT VIDEKRE ISZIVISEN
MULOK VALASZTÉKOT.